

Dosarul nr. 1ra-205/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de avocații Crețu Ion și Antoci Maria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui:

Cioinac Sergiu Tudor, născut la 07 martie 1982, originar din s. Fîntînița, r-nul Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Gr. Vieru, 19, ap. 176,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 14.04.2014- 27.07.2015;

instanța de apel: 14.08.2015- 08.10.2015;

instanța de recurs: 04.12.2015 -20.01.2016;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27.07.2015, Cioinac Sergiu a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 1 (un) an închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 06.02.2014, aproximativ la 20.50, Cioinac Sergiu, aflîndu-se pe str. T.Vladimirescu intersecție cu str. Saharov, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate, încălcînd grosolan ordinea publică, la observația carabinerului Banari Mihail și a altor colegi din unitatea militară 1001, care se aflau în serviciu de patrulare și de menținere a ordinii publice de a stopa acțiunile sale, a reacționat agresiv și opunînd rezistență fizică activă în momentul în care Cioinac Sergiu era urcat în automobilul de serviciu, ultimul intenționat i-a aplicat o lovitură cu capul lui Banari Mihail în regiunea feței, cauzîndu-i dureri fizice.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel avocatul Radu Căuș, solicitînd casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului invocînd că în ședința de judecată nu au fost aduse și administrate probe care ar confirma cu

certitudine vinovăția lui Cioinac Sergiu în comiterea infracțiunii incriminate. La etapa urmăririi penale Cioinac Sergiu nu și-a recunoscut vina, invocând în apărarea sa argumente mai mult decât doveditoare a faptului că nu a lovit pe nimeni.

Apelantul a mai menționat că, raportul de expertiză din 06.02.2014 nr. 623 concluzionează că în rezultatul examinării medico-legale al cet. Banari Mihail careva leziuni vizibile nu au fost depistate, mai mult ca atât inculpatul nu a lovit pe nimeni doar s-a indignat reținerii sale și nicidecum nu i-a aplicat lovituri părții vătămate Banari Mihail. Astfel, vina lui Cioinac Sergiu nu a fost confirmată prin careva probe, la baza sentinței fiind puse doar niște presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost probată la judecarea cauzei integral iar acțiunile lui au fost corect încadrate din punct de vedere legal.

Necătfind la faptul că inculpatul Cioinac Sergiu nu și-a recunoscut vina, instanța a considerat că faptele sale infracționale sunt pe deplin probate și dovedite prin probele administrate la dosar, cercetate în instanța de fond, analizate sub toate aspectele la intima convingere și cărora li sa dat o încadrare obiectivă și corectă, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Banari Mihail, martorilor Racov Natalia, Guzun Vitalie, Guzun Svetlana, materialele cauzei, cum ar fi: procesul-verbal din 25.02.2014 de confruntare dintre partea vătămată Banari Mihail și Cioinac Sergiu (f.d.43); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Guzun Svetlana și Cioinac Sergiu (f.d.47); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Guzun Vitalie și Cioinac Sergiu (f.d.49); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Racov Natalia și Cioinac Sergiu (f.d.51).

Colegiul penal a respins poziția de nevinovăție aleasă de inculpat fiind neîntemeiată și care nu coraborează cu probele acumulate la dosar fiind apreciată ca modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală. Așadar, la judecarea cauzei a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului Cioinac Sergiu în comiterea acțiunilor infracționale intenționate care atentează la relațiile sociale cu privire la activitatea normală a persoanelor cu funcții de răspundere și viața, sănătatea sau bunurile victimelor enumerate în art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în circumstanțele indicate, din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, inclusiv declarațiile părții vătămate Banari Mihail depuse pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată, declarațiile martorilor, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța mai menționează că declarațiile părții vătămate și a martorilor cert confirmă vinovăția inculpatului, or martorii audiați în ședința de judecată expres au menționat că au văzut aplicarea loviturii de către inculpat în privința părții vătămate, și că acesta în urma loviturii avea ochiul înroșit.

Colegiul penal a considerat că sunt declarative și motivele apelantului, precum că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că conform raportului de expertiză din 06.02.2014 cu nr. 623 care concluzionează că în rezultatul examinării medico-legale la cet. Banari Mihail careva leziuni vizibile nu au fost depistate, însă asupra acestui argument ca și instanța de fond, Colegiul penal a menționat că raportul dat a fost efectuat doar la a 5-a zi de la săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la pedeapsa stabilită, Colegiul a menționat că concluziile instanței de fond corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și corect a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpatul a fost condamnat cu închisoare, fiindcă s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblul, de pericolul social al infracțiunii săvârșite și de persoana inculpatului, care anterior a fost tras la răspundere penală, nu a recunoscut vina, a avut o atitudine disprețuitoare față de consecințele survenite. Astfel, aplicarea inculpatului a unei pedepse penale fără izolarea de societate, nu va atinge scopul legii penale, care are menirea de a apăra împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni, or inculpatul anterior a fost condamnat și nu a făcut concluziile necesare în vederea reeducării sale și schimbării comportamentului său.

5. Împotriva deciziei declară recursuri ordinare:

- *avocatul Ion Crețu în numele inculpatului Cioinac Sergiu*, fără a invoca careva temeii prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi decizii, de achitare în privința inculpatului.

În motivarea recursului indică:

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 623 din 11.02.2014 la Banari Mihail careva leziuni corporale vizibile nu au fost depistate, iar organul de urmărire penală nu a putut demonstra existența leziunilor corporale, deoarece aceste leziuni nici nu au existat, fapt ce duce la lipsa laturii obiective;

- urmează a fi considerate ca fiind neveridice declarațiile lui Banari Mihail referitor la faptul că, a fost la medic după 4 zile, deoarece pentru a ieși de pe teritoriul cazarmei trebuia acordul superiorilor, or în fiecare zi în Unitatea Militară este efectuat

atît instructajul cît și controlul corporal pentru stabilirea leziunilor corporale, fiind imposibil să nu fi fost observat de către superior cu leziuni corporale, fapt despre care automat se raportează conducerii Unității Militare;

- reieșind din declarațiile inculpatului, de către carabinierii în serviciu i-au fost aplicate leziuni corporale, astfel organul de urmărire penală, la 06.02.2014, era obligat să numească o expertiză medico-legală în privința lui Cioinac Sergiu pentru a stabili existența leziunilor corporale;

- declarațiile martorilor audiați pe cauză sunt neveridice deoarece ei se află în relații de serviciu cu partea vătămată;

- atît instanța de fond cît și instanța de apel au pus la bază confruntarea dintre partea vătămată și inculpat, fără ca să-i dea o apreciere. În timpul confruntării, partea vătămată a declarat: „*am observat o persoană din fața mea că fiind în stare de ebrietate și a căzut jos*”, acestea fiind în contradicție cu declarațiile date la 06.02.2014 prin care partea vătămată a declarat: „*a fost depistată o persoană de gen masculin în stare de ebrietate care lovea cu picioarele în automobilele parcate în stradă*”.

- **avocatul Maria Antoci în numele inculpatului Cioinac Sergiu**, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2015 cu pronunțarea unei noi decizii, de achitare a lui Cioinac Sergiu.

În motivarea recursului, avocatul a indicat că merită de atras atenția asupra declarațiilor martorilor care toți sînt colegi de serviciu a părții vătămate nefiind stabilit și audiat nici un martor care n-ar avea tangență cu vre-una din părți. Totodată instanțele judecătorești au interpretat injust și eronat probele administrate în temeiul cărora și-au bazat soluția.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitînd declararea inadmisibilității acestora, deoarece preținsele argumente expuse în recursuri constituie un conglomerat de argumente declarative ce dezvăluie dezacordul recurenților cu aprecierea făcută în hotărîrile adoptate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin.

(1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul Maria Antoci se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, iar temeiurile din textul recursului declarat de avocatul Ion Crețu de asemenea se cuprind în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți. Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursurilor rezultă că avocații invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului stabilită în comiterea infracțiunii incriminate. Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Cioinac Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate care au fost întru totul confirmate prin declarațiile martorilor Racov Natalia, Guzun Vitalie și Guzun Svetlana, care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale, fiind avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal, iar conform art. 108 Cod penal, depunînd jurămîntul, au declarat că *inculpatul era foarte agresiv, vorbea cu voce ridicată, s-a culcat jos la pămînt și bătea cu picioarele în automobilele din preajmă. La momentul cînd au încercat să-l urce cu forța în mașină pentru a se deplasa la sectorul de poliție, inculpatul l-a lovit cu capul în față pe Banari Mihail; materialele cauzei, inclusiv procesul-verbal din 25.02.2014 de confruntare dintre partea vătămată Banari Mihail și Cioinac Sergiu (f.d.43); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Guzun Svetlana și Cioinac Sergiu (f.d.47); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Guzun Vitalie și Cioinac Sergiu (f.d.49); procesul-verbal din 21.02.2014 de confruntare dintre martorul Racov Natalia și Cioinac Sergiu (f.d.51).*

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Cioinac Sergiu în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine

vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurenți sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmîndu-se scopul evitării răspunderii penale. Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor declarate, deoarece, ca probe acestea au fost colectate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător.

Cu referire la argumentele expuse de recurenți, Colegiul menționează că conform doctrinei penale prin sintagma ”*violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei*”, se înțelege cauzarea unor vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății și aplicarea intenționată a loviturilor sau altor acțiuni violente care au cauzat numai dureri fizice, dar nu au creat un pericol pentru viața sau sănătatea victimei. În situația aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei care își îndeplinește datoria obștească, este important ca fapta respectivă să fie comisă anume în legătură cu participarea victimei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. În cazurile cele mai frecvente, motivul infracțiunii incriminate inculpatului, constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere sau de către persoana care își îndeplinește datoria obștească, a obligațiilor de serviciu sau obștești.

După cum rezultă din speță, de către inculpat a fost aplicată violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea părții vătămate, provocîndu-i dureri fizice, anume în momentul cînd partea vătămată împreună cu colegii săi care se aflau în serviciu de patrulare și de menținere a ordinii publice, încercau a stopa acțiunile inculpatului de tulburarea liniștii și ordinii publice, prin urcarea în automobilul de serviciu, pentru a se deplasa la sectorul de poliție. Astfel, Colegiul reiterează că *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal în cazul din speță se exprimă prin aplicarea *violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere*, dar nu prin prezența leziunilor corporale.

De asemenea, Colegiul menționează că la materialele cauzei lipsește plîngerea de la Cioinac Sergiu către organele de drept de atragere la răspundere a carabinierilor aflați în serviciu care i-ar fi aplicat lovituri, provocîndu-i leziuni corporale, or acest fapt Colegiul îl consideră o presupunere a avocatului-recurent Ion Crețu, nefiind probat prin careva materiale.

Este de menționat și faptul că motivele expuse în recursuri au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, pe deplin le-a examinat apreciind toate probele din dosar în ansamblu și conform art. 414 alin.(3), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel. O nouă reapreciere a probelor nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunilor săvârșite de către Cioinac Sergiu li s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61,75, Cod penal, ținându-se seama de pericolul social al faptei comise, persoana vinovată, care anterior a fost condamnat pentru infracțiune comisă cu intenție, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Ion Crețu și Maria Antoci în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Cioinac Sergiu*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 27 ianuarie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun